

VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

SPRENDIMAS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2017 m. rugsėjo 18 d.
Vilnius

Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Mefodijos Povilaitienės (kolegijos pirmininkė ir pranešėja), Henriko Sadausko ir Liudmilos Zaborovskos, dalyvaujant pareiškėjos UAB „Lrytas“ atstovei advokatei Aušrai Ižičkieni, atsakovės Visuomenės informavimo etikos asociacijos atstovui Viktorui Popandopulai, tretiesiems suinteresuotiems asmenims Audronei Augustinienei ir Ramunei Mikliušienei, trečiojo suinteresuoto asmens Ramunės Mikliušienės atstovei advokato padėjėjai Gražinai Goštautaitėi, viešame teismo posėdyje išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjos UAB „Lrytas“ skundą atsakovei Visuomenės informavimo etikos asociacijai, tretieji suinteresuoti asmenys Ramunė Mikliušienė ir Audronė Augustinienė dėl sprendimo panaikinimo.

Teismas, išnagrinėjęs bylą,

n u s t a t ė :

pareiškėja UAB „Lrytas“ 2017-03-01 teismui elektroninių ryšių priemonėmis per EPP padavė skundą, prašydama: 1) panaikinti atsakovės Visuomenės informavimo etikos asociacijos Visuomenės informavimo etikos komisijos 2017-01-25 sprendimą Nr. EKS-03/17 „Dėl pripažinimo padarius Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso pažeidimus“; 2) priteisti UAB „Lrytas“ turėtas bylinėjimosi išlaidas.

Paaiškinio, kad pareiškėja nesutinka su Visuomenės informavimo etikos komisijos 2017-01-25 sprendimu Nr. EKS-03/17, kuriuo pripažinta, kad naujienu portale www.lrytas.lt paskelbtoje publikacijoje „Antstolė vietoj atlyginimo draugą apdovanojo nepadoriu gestu“ pažeistos Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso 5 ir 6 straipsnių nuostatos.

Pažymėjo, jog skundžiamame sprendime nurodytas reikalavimas pateikti Teisingumo ministerijos ir (ar) Antstolių rūmų nuomonę aprašomo konflikto klausimu prieštarauja ne tik Žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso esmei, bet ir protingumo bei teisingumo principams. Pareigūnų ar specialistų nuomonės pateikiamos straipsniuose, kuomet visuomenės informavimo priemonėse keliama problema ir diskutuojama visuomenei aktualia problema dėl kurios nėra vieningos nuomonės. Tuo tarpu šiuo atveju, publikacijoje buvo aprašomos antstolės privataus gyvenimo detalės (ginčas su draugu, aplinkybė, jog pareigūnė buvo apsvaigusi nuo alkoholio ir kt.), kurios suponuoja vieningą nuomonę, jog toks elgesys yra smerktinas. Šiuo atveju diskusijų dėl tokio pareigūnės elgesio tinkamumo nekyla, todėl specialistų nuomonės šiuo klausimu nėra būtinos.

Ginčijamame sprendime nepagrįstai teigiama, kad straipsnio autorė, nurodydama, jog pareigūnė buvo neblaivi, nesikreipė į D.Rėklaitį ar kavinės „Novus rex“ darbuotojus, be to, rėmėsi konflikte nedalyvavusio asmens H.Kupcikevičiaus pasakojimu. Pareiškėjos teigimu, straipsnio autorė rėmėsi Kauno apskrities VPK Kėdainių rajono policijos komisariato viešosios policijos skyriaus prevencijos poskyrio specialistės ir vyresniojo patrulio tarnybinais pranešimais, kuriuose

vienareikšmiškai nurodyta, kad moteris buvo neblaivi. Tokia policijos pareigūnų pateikta informacija publikacijos autorė neturėjo pagrindo abejoti, nes pareigūnai nėra susiję su aprašomosios R.Mikliušienės asmeniu, be to, tarnybiniai pranešimai surašyti iš karto po aprašomo įvykio. Tuo tarpu D.Rėklaitis aprašomo įvykio metu nebuvo kavinėje, o kavinės „Novus rex“ darbuotojai nebuvo apklausti, kadangi aprašomas asmuo R.Mikliušienė tuo metu buvo UAB „Nova rex“ vienintelė akcininkė. Todėl publikacijoje buvo remtasi tais informacijos šaltiniais, kurie yra objektyvūs ir neklaidinantys.

Teismo posėdyje pareiškėjos atstovė palaikė skunde išdėstytas aplinkybes, prašė skundą tenkinti.

Atsakovė Visuomenės informavimo etikos asociacija atsiliepime į pareiškėjos skundą nurodė, kad su skundu nesutinka, prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Paaiškino, kad aprašomoji R.Mikliušienė laikytina viešuoju asmeniu, todėl visuomenė ir žiniasklaida turi pagrįstą interesą ja domėtis, o privataus gyvenimo ribos saugomos mažiau nei privačių asmenų, tačiau teisės aktai nenumato išlygų, leidžiančių vienpusiškai pateikti konfliktinę situaciją ir mažiau rūpestingai tikrinti faktus, kai jie pateikiami apie viešąjį asmenį. Nors publikacijoje buvo aprašoma konfliktinė situacija, kilusi tarp dviejų asmenų, informacija buvo pateikta vienpusiškai, remiantis tik vieno iš konflikto dalyvių atstovo, nedalyvavusio įvykyje, pasakojimu. Publikacijos autorė galėjo pateikti Teisingumo ministerijos ir Antstolių rūmų nuomonę dėl aprašomo konflikto, tačiau to nepadarė, apsiribodama tik vienos iš konflikto šalių pateikta pozicija. Policijos pareigūnų parodymai, kuriais buvo remtasi aprašant įvykį, negali būti laikomi tinkamu įrodymu ir yra vertintini kritiškai. Nors policijos pareigūnai nurodė, kad R.Mikliušienė buvo neblaivi, D.Rėklaičio pateikti paaiškinimai patvirtina, kad R.Mikliušienė buvo blaivi ir negalėjo elgtis agresyviai. Todėl esant prieštaravimams informacijai, publikacijos autorė turėjo kritiškiau vertinti informacijos šaltinius ir atidžiau tikrinti faktus – apklausti patį D.Rėklaitį ar kavinės UAB „Novus rex“ darbuotojus. Atsakovė nesutinka su pareiškėjos teiginiais, jog UAB „Novus rex“ darbuotojai negalėjo pateikti objektyvios informacijos, nes žurnalistai ir viešosios informacijos rengėjai turi išnaudoti visas galimybes patikrinti skelbiamus faktus. Be to, buvo didelė tikimybė, kad kavinėje atsirastų darbuotojas galintis objektyviai pakomentuoti galimai netinkamą savininko elgesį.

Teismo posėdyje atsakovės atstovas palaikė atsiliepime išdėstytus argumentus, prašė pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Tretieji suinteresuoti asmenys Ramunė Mikliušienė ir Audronė Augustinienė atsiliepimų į pareiškėjos skundą nepateikė. Teismo posėdyje Ramunė Mikliušienė prašė pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą. Trečiasis suinteresuotas asmuo Audronė Augustinienė prašė pareiškėjos skundą tenkinti.

Skundas netenkintinas.

Bylos duomenims nustatyta, kad naujienų portale „lrytas.lt“ 2015-11-09 pasirodė publikacija „Antstolė vietoje atlyginimo draugą apdovanojo nepadoriu gestu“.

Ramunės Mikliušienės atstovė Gražina Goštautaitė 2016-05-12 skundu kreipėsi į Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnybą, prašydama patikrinti ir nustatyti ar portalo „lrytas.lt“ žurnalistė Audronė Urbonaitė (Audronė Augustinienė), nepatikrinusi publikacijoje nurodytos tiesos neatitinkančios informacijos apie R.Mikliušienę, negavusi R.Mikliušienės sutikimo šį straipsnį pavišinti, nepažeidė Žurnalistų etikos kodekso nuostatų. Taip pat šiuo skundu prašė įpareigoti UAB „lrytas“ naujienų portalo „lrytas.lt“ vadovus paneigti portaluose „lrytas.lt“ ir „Viena.lt“ pavišintame straipsnyje Antstolė vietoje atlyginimo draugą apdovanojo nepadoriu gestu“ paskelbtą tikrovės neatitinkančią informaciją.

Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnyba 2016-05-17 raštu Nr. (SK-81) S-317 persiuntė gautą skundą dėl publikacijoje „Antstolė vietoje atlyginimo draugą apdovanojo nepadoriu gestu“ („lrytas.lt“, 2015-11-09) paskelbtos informacijos nagrinėti Visuomenės informavimo etikos

komisijai.

Visuomenės informavimo etikos komisija 2017-01-25 sprendimu Nr. EKS-03/17 nusprendė pripažinti, kad publikacijoje „Antstolė vietoje atlyginimo draugą apdovanojo nepadoriu gestu“ („lrytas.lt“, 2015-11-09) buvo pažeistas Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso 5 straipsnis ir 6 straipsnis, ir įpareigojo UAB „Lrytas“ paskelbti šį sprendimą portale „lrytas.lt“.

Byloje yra kilęs ginčas dėl Visuomenės informavimo etikos komisijos sprendimo „Dėl pripažinimo padarius Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso pažeidimus“ teisėtumo bei pagrįstumo.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Visuomenės informavimo įstatymas, Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodeksas bei Komisijos darbo reglamentas. Visuomenės informavimo įstatymo 46 str. 1 d. nustato, kad Visuomenės informavimo etikos asociacija (toliau – Asociacija) savo veikla siekia užtikrinti Kodekso nuostatų laikymąsi, visuomenės informavimo etikos principų puoselėjimą visuomenės informavimo veikloje ir ugdyti visuomenės sąmoningumą vertinant visuomenės informavimo procesus bei naudojantis viešąja informacija. Visuomenės informavimo etikos komisija (toliau šiame straipsnyje – Komisija) – kolegialus Asociacijos sprendimus pagal šio straipsnio 3 dalyje numatytą kompetenciją priimančias organas (Visuomenės informavimo įstatymo 46¹ str.).

Pagrindiniai informacijos rengėjų ir leidėjų veiklos principai įtvirtinti LŽLEK preambulėje, kurioje nurodyta, kad žurnalistika teisinga ir sąžininga galima tik tada, kai žurnalistai naudojami įstatymais užtikrinta saviraiškos laisve, suvokia žiniasklaidos vaidmenį šiuolaikinėje visuomenėje ir atsakomybę už savo darbą, supranta, kad tokio pasitikėjimo pagrindas yra teisingumas ir nešališkumas, suvokia, kad svarbiausia žurnalistų pareiga yra gerbti tiesą ir visuomenės teisę į tiesą.

LŽLEK 5 straipsnyje nustatyta, kad gerbdami nuomonių įvairovę, žurnalistai ir viešosios informacijos rengėjai pateikia kuo daugiau tarpusavyje nesusijusių asmenų nuomonių. Tai ypač būtina tuomet, kai viešąja informacija yra atsiliepiama į aktualius, neaiškius ar konfliktinius gyvenimo klausimus.

LŽLEK 6 straipsnyje įtvirtinta žurnalistų ir viešosios informacijos rengėjų pareiga kritiškai vertinti savo informacijos šaltinius, atidžiai ir rūpestingai tikrinti faktus, remtis keliais šaltiniais. Jeigu nėra galimybės patikrinti informacijos šaltinio patikimumo, skelbiamoje informacijoje tai turi būti nurodyta.

Išnagrinėjęs trečiojo suinteresuoto asmens 2016-05-12 skundą ir vadovaudamasis Visuomenės informavimo įstatymo 46¹ straipsnio 3 dalies 2 ir 3 punktais, bei nurodyto straipsnio 6 dalimi, atsakovas ginčijamame sprendime konstatavo, kad publikacijoje aprašant konfliktinę situaciją tarp dviejų asmenų, informacija buvo pateikiama vienpusiškai, remiantis tik vieno iš konfliktuojančių asmenų pateikta pozicija. Ginčijamame sprendime pažymėta, kad publikacijos autorė privalėjo remtis ne tik konflikte nedalyvavusio H. Kupcikevičiaus pasakojimu, bet ir kitais šaltiniais. Dėl šių aplinkybių atsakovas nusprendė, kad buvo pažeistos LŽLEK 5 straipsnio ir 6 straipsnio nuostatos.

Pareiškėjos teigimu, LŽLEK 5 straipsnis taikytinas tais atvejais, kai visuomenės informavimo priemonėse keliama problema ir diskutuojama visuomenei aktualia tema, dėl kurios nėra vieningos nuomonės; kadangi šiuo atveju buvo aprašomas buitinis konfliktas ir pateikiama informacija apie galimą antstolės apsvaigimą nuo alkoholio, diskusija aprašomu klausimu nevyksta, nes toks elgesys visuomenėje vienareikšmiškai vertinamas neigiamai. Teismas su šiais pareiškėjos išsakytais teiginiais nesutinka. Pažymėtina, kad žurnalistas yra viešosios nuomonės formuotojas, todėl jo publikacijose pateikiama informacija gali esmingai paveikti šią informaciją skaitančių žmonių supratimą apie aprašomus įvykius. Atsižvelgiant į tai, žurnalistui kyla pareiga pateikti kuo daugiau tarpusavyje nesusijusių asmenų nuomonių, ypač kai viešąja informacija yra atsiliepiama į aktualius, neaiškius ar konfliktinius gyvenimo klausimus. Nagrinėjamos bylos atveju, ginčo publikacijoje buvo aprašoma konfliktinė buitine situacija, kilusi tarp antstolės ir jos draugo. Analizuojant publikacijos turinį matyti, kad žurnalistė aprašė buitinį konfliktą remdamasi tais informacijos šaltiniais, kurie sukuria vien neigiamą įspūdį apie antstolės veiksmus. Žurnalistė aprašė H. Kupcikevičiaus pateiktą informaciją bei rėmėsi policijos tarnybinių pranešimų, tačiau

teismas pažymi, kad aprašant konfliktą pasinaudojant šiais informacijos šaltiniais apie antstolę tendencingai buvo formuojama neigiama nuomonė, nepateikiant jokios alternatyvios informacijos iš kitos konflikto šalies pozicijos. Vien faktas, kad žurnalistė kreipėsi į antstolę prašydama pakomentuoti situaciją, tačiau ši atsisakė tai padaryti, nepaneigia žurnalistės pareigos aprašomą situaciją aptarti iš įvairių pozicijų. Taigi publikacijoje nebuvo pateikta nei viena alternatyvi nuomonė, visuomenė informuota apie kilusį konfliktą vienpusiškai, pateikiant tik vienos konfliktuojančios šalies poziciją, taip sukuriant įspūdį apie tam tikrą nesąžiningą, nekorektišką antstolės veiklą. Teismas pastebi, kad nei nagrinėjant trečiojo suinteresuoto asmens skundą, nei teismo šios administracinės byloje nagrinėjimo metu nepateikta objektyvių duomenų sukliudžiusių tinkamai įgyvendinti LŽLEK 5 straipsnio reikalavimus, t. y. pateikti daugiau nuomonių. Priešingai, publikacijos autorė teismo posėdžio metu pripažino, jog galėjo kreiptis dėl papildomos nuomonės gavimo, bet iš savo patirties žinodama institucijų poziciją, to nepadarė, o šią aplinkybę vertino kaip formalų LŽLEK 5 str. pažeidimą. Teismas pažymi, kad nesant objektyvių aplinkybių, sutrukdyusių publikacijos autoriui pateikti kelias nuomones apie konfliktinę situaciją, laikytina, kad pareiškėja pažeidė LŽLEK 5 str. reikalavimus.

EŽTT savo praktikoje taip pat yra nurodęs, kad bendriausia prasme kitos šalies nuomonės išklausymas prieš publikavimą yra susijęs su atsakingos žurnalistikos principų laikymusi (žr., pvz., 2009 m. vasario 10 d. sprendimą dėl priimtino byloje *The Wall Street Journal Europe Sprl* ir kiti prieš Jungtinę Karalystę, pareiškimo Nr. 28577/05). Todėl sutiktina su atsakovo ginčijamame sprendime pateikta pozicija, kad publikacijos autorė, siekdama pateikti kuo daugiau nuomonių turėjo galimybę pateikti Antstolių rūmų ar Teisingumo ministerijos poziciją dėl kilusio konflikto. Atsižvelgiant į šias aplinkybes konstatuotina, kad Visuomenės informavimo etikos asociacija ginčijamu sprendimu pagrįstai konstatavo LŽLEK 5 str. pažeidimą.

Nesutikdama su ginčijamame sprendime nustatytu LŽLEK 6 straipsnio pažeidimu, pareiškėja teigia, kad ginčo publikacijos autorė rėmėsi policijos pareigūnų tarnybiniuose pranešimuose pateikta informacija, kuria neturėjo pagrindo abejoti: pareigūnai buvo nesusiję su konfliktuojančiomis šalimis, o tarnybinius pranešimus surašė iš karto po aprašomo įvykio. Pareiškėjos teigimu nebuvo pagrindo apklausti pačio D.Rėklaičio ir UAB „Nova rex“ darbuotojų, nes jie buvo netinkami informacijos šaltiniai. Teismas su šiais pareiškėjos išdėstytais teiginiais nesutinka.

Sprendžiant dėl visuomenės informavimo priemonės atsakomybės būtina įvertinti aplinkybę, kad žurnalistų profesinė etika reikalauja skelbti tik patikrintą, tikrą informaciją, todėl visuomenės informavimo priemonės turi pareigą padaryti viską, ką konkrečioje situacijoje buvo įmanoma padaryti, siekiant nustatyti skelbiamos informacijos tikrumą. Tačiau sutiktina, kad yra atvejų, kai visuomenės informavimo priemonė turi teisę pasitikėti kitais informacijos šaltiniais ir neprivalo tikrinti informacijos tikrumo, pavyzdžiui, kai skelbiama oficialių valstybės institucijų pateikiama informacija. Taigi, sprendžiant dėl visuomenės informavimo priemonės atsakomybės, kiekvienu atveju turi būti nustatomos faktinės aplinkybės, susijusios su informacijos šaltinio, kurio pateiktus duomenis citavo visuomenės informavimo priemonė, patikimumu, autoritetu ir, vadovaujantis protingumo principu, turi būti vertinama visuomenės informavimo priemonės pasitikėjimo tokiu šaltiniu atitiktis keliamiems žurnalistų profesionalumo standartams (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. rugpjūčio 8 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-340/2011).

Iš ginčo publikacijos turinio matyti, kad publikaciją rengusi žurnalistė rėmėsi policijos pareigūnų paaiškinimais ir konflikte nedalyvavusio H.Kupciukevičiaus pasakojimu. Teismas pažymi, kad publikacijos autorė, kuriai, kaip žurnalistei, pagal LŽLEK, keliami didesni atidumo ir rūpestingumo reikalavimai turėjo patikrinti ar pranešimuose nurodyta informacija pasitvirtino. Pažymėtina, kad policijos pareigūnų tarnybiniai pranešimai dėl kilusio konflikto surašyti 2012-05-22, tuo tarpu ginčo publikacija paskelbta dienraštyje 2015-11-09. Pastebėtina, kad po tarnybinių pranešimų pateikimo, 2012-06-12 Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kėdainių rajono policijos komisariatas 2012-06-12 nutarimu Nr. 66NT-1728646-12 nutraukė administracinio teisės pažeidimo bylos teiseną, konstatavęs, kad įvyko šeimyninis konfliktas, o medžiagos tyrimą tikslinga baigti. Jokios patvirtintos informacijos, kad antstolė Ramunė Mikliušienė buvo neblaivi ar nesumokėjo publikacijoje aprašomo atlyginimo buvusiam darbuotojui nėra. Pažymėtina, kad byloje

taip pat nėra duomenų, kurie patvirtintų, kad publikacijos autorė ėmėsi veiksmų patikrinti tiesiogiai konflikte nedalyvavusio asmens H.Kupcikevičiaus pateikiamą informaciją. Nors H.Kupcikevičius nurodė, jog antstolė buvo neblaivi, objektyvių, šią aplinkybę patvirtinančių duomenų, byloje nėra, jų taip pat nenurodė ir pareiškėja. Pažymėtina, kad tarnybiniai pranešimai H.Kupcikevičiaus informacijos taip pat nepatvirtina, nes juose užfiksuota subjektyvi pareigūnų nuomonė vykusio konflikto metu. Taigi publikacijos autorė šiuo atveju pasirinko informacijos šaltinius, kurie neatskleidė tikrosios konflikto esmės, šių šaltinių kritiškai nevertino, todėl pagal šiuos šaltinius aprašiusi konfliktinę situaciją publikacijoje pažeidė LŽLEK 6 str. nuostatas. Pažymėtina, kad iš aprašomų įvykių publikacijos autorė, būdama profesionali žurnalistė, turėjo ir galėjo suprasti būtinybę tiesiogiai apklausti įvykyje dalyvavusius asmenis, patikrinti ar pranešimuose nurodyta informacija pasitvirtino. Kadangi pareigūnų teikiami tarpiniai pranešimai yra tik tarpinis dokumentas visame administracinio pažeidimo bylos nagrinėjime, žurnalistė turėjo ir galėjo išsiaiškinti kaip baigėsi administracinio pažeidimo bylos nagrinėjimas, koks buvo galutinis jos rezultatas, tačiau to nepadarė. Todėl teismas daro išvadą, kad atsakovas, konstatuodamas LŽLEK 6 str. straipsnio pažeidimą, priėmė teisėtą bei pagrįstą sprendimą.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, teismas daro išvadą, kad ginčijamas Visuomenės informavimo etikos asociacijos Visuomenės informavimo etikos komisijos 2017-01-25 sprendimas Nr. EKS-03/17 „Dėl pripažinimo padarius Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso pažeidimus“ priimtas tinkamai išanalizavus faktines bylos aplinkybes bei taikytinas teisės aktų nuostatas, taigi naikinti šio sprendimo, vadovaujantis pareiškėjos nurodomais ar kitais motyvais, nėra teisinio pagrindo. Todėl pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas (ABTĮ 88 str. 1 d. 1 p.).

Dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo

Pareiškėja prašo priteisti patirtas bylinėjimosi išlaidas. ABTĮ 40 str. 1 d. nustato, kad proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę gauti iš kitos proceso šalies savo išlaidų atlyginimą. Atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamoje byloje sprendimas priimtas ne pareiškėjos naudai, pareiškėjos UAB „Lrytas“ prašymas priteisti bylinėjimosi išlaidas netenkintinas.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Ramunė Mikliušienė taip pat prašo priteisti patirtas bylinėjimosi išlaidas. Pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo 41 str. 1 d., dėl išlaidų atlyginimo suinteresuota proceso šalis teismui pateikia prašymą raštu su išlaidų apskaičiavimu ir pagrindimu. Prašymai dėl išlaidų atlyginimo, nepaduoti teismui iki bylos nagrinėjimo iš esmės pabaigos, turi būti paduoti teismui ne vėliau kaip per keturiolika kalendorinių dienų nuo sprendimo įsiteisėjimo dienos. Pažymėtina, kad Ramunė Mikliušienė pateikė pinigų priėmimo kvitą, tačiau nedetalizavo kokias sumas turėjo mokėti už kiekvieną iš teiktų teisinių paslaugų ir kiek laiko kiekviena iš paslaugų truko. Todėl klausimas dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo paliekamas nenagrinėtas, o trečiasis suinteresuotas asmuo Ramunė Mikliušienė turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo įsiteisėjimo dienos pateikti prašymą kartu su išlaidų pagrindimu.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 84–87 str., 88 str. 1 p., 132 str. 1 d., 133 str., teismas

n u s p r e n d ė:

pareiškėjos UAB „Lrytas“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Klausimą dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo Ramunei Mikliušienei palikti nenagrinėtą.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo jo paskelbimo dienos gali būti skundžiamas apeliaciniu skundu Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui, skundą paduodant šiam teismui arba per Vilniaus apygardos administracinį teismą.

Teisėjai

Mefodija Povilaitienė
Henrikas Sadauskas
Liudmila Zaborovska